

© Cristian Rusu: The Arena

PENSIVE PICTURES, GOODBYE!

- FANTASZTIKUS FÖLDRAJZ ÉS KÉPZELT KÖZÖSSÉGEK

kiállító művészek:

Albert Ádám, Baglyas Erika, Fridvalszki Mark, Gerhes Gábor, Horváth Tibor, Kis Varsó, KissPál Szabolcs, Komoróczy Tamás, Svätopluk Mikyta (SK), Libia Castro & Ólafur Ólafsson (ES/IS) , Ősz Gábor, Ravasz Jonathán (SK), Cristian Rusu (RO), Slobodan Stosic (RS), Société Réaliste (F+HU), Szemző Zsófia, Szigeti Gábor Csongor, Marko Tadic (HR), Téreltérítés Munkacsoport

kurátor:

Német Szilvi

hivatalos megnyitó:

2014 április 30, este 7 óra

megtekinthető:

2014 április 30 - május 23.

helyszín:

Higgs Mező Kortárs Művészeti Galéria
1051 Budapest, Hercegprímás utca 11.

nyitva tartás:

naponta 10 és 7 között

website:

www.higgs.hu

partner:

Szlovák Intézet, Budapest

kiállítási koncepció:

A csoportos kiállítás elsősorban regionális geopolitikai képzelgéseket tematizál olyan művészeti projekteken keresztül, amelyek a természeti tér és a közösségek (társadalom) történelmi viszonyával foglalkoznak. A kiállításon látható munkák közös alapja a különböző szinteken problematizált területi hivatkozás rejtett vagy direkt morális, ideológiai és politikai háttere, amelyek más és más módokon vezetnek el a tájkép "sötét oldalának" felismeréséhez. A tájképiséghez hagyományosan esztétikai minőségeket rendelő szemlélet elhomályosodik a kortárs szociál- és politikatörténetbe mélyen beágyazott, sok esetben kutatáson alapuló (artist-in-research) gyűjtések és sorozatok, archívumok és térképek jelen összeállításában. A kontemplatív szemléletet maguk mögött tudó, okos tájak olyan új geográfiát hívnak életre, amelyben a földrajzra nem a geofizika egyik tudományágaként, hanem a természeti, társadalmi és kulturális feltételek egymáshoz való kapcsolatának megkülönböztetett tudáselőállító és rendszerező módszereként tekintünk. Ez a modell egy elméleti tartományt jelöl ki, amely a társadalomról téri kiterjedésében gondolkodik olyan fogalmakkal, mint határok, összeköttetés és transzgresszió.

Identitáspolitikai felhasználásban a természeti kép tehát inkább közvetítő, mint művészeti műfaj, előbb nemzetstratégiai kommunikációs felület, mint szép látvány. Az ideológia gyakorlatának szemléltetésére kiváló terep, amennyiben lemodellezi a kultúra természetvéltetésének folyamatát.

A természet és a táj fogalmai a közösségek képzeltvilágban, ma jellemzően a neonacionalista tendenciák következtében csúsznak sűrűn egymásba. A globalizációs folyamatok előidézte félelem a kulturális homogenizációtól a 2000-es évek utáni fordulatként feltámasztja a nemzetállam modernista projektjét a maga területi legitimációs igényével. Ebben a retorikában a Raumgeist a nemzeti vagy etnicizált táj mítikus fogalmaiban testesül meg, amely értelmében egy föld előbb nemzeti, mint bármi más. "Az elképzelt tájakon alapuló politikai identitásnak, ama bizonyos gyakran használt szerelmes földrajznak csak esetlegesen van köze a társadalmi földrajz valóságához." {György Péter}

A Buckminster Fuller által találhatóan local focus hocus pocus-ként jellemzett befelé forduló taktikát a határokat kijátszó globális hálózatok vagy a transznacionális szolgáltatók földrajzi koordinátákhöz nem köthető szimulákrum terei vonják ma folyamatosan kétségbe. Észlelési síkként azonban a fizikailag tapasztalható, kulturálisan értelemadó, vagy személyesen otthonként megélt, eredeti entitásokkal is számolnuk kell.

A földrajz akadémikus tudománya képtelen volt a posztkoloniális, poszt-migráns és poszt-kommunista világ változásait ábrázolni, vajon képes-e a művészet újraírni a természetföldrajz kapcsolatát a "helyel"?